

weerter Naaimachine Museum „Singer en Zo”

Oude Laarderweg 19 - 6003 ME Weert
te bezichtigen na afspraak
0495 - 524803
bijonsthuis@gmail.com

€ 2,00 per persoon

een leuk kort onderdeel van uw uitje tijdens b.v.
de fietsroute "Peel en Maas" 70 en 73, Graaf van Horne Pad,
een familiedag, vriendendag, of zomaar.
De rondleiding duurt ± 1 - 1½ uur.

WILT U EENS EEN TRAPNAAIMACHINE PROBEREN,
DAN BENT U VAN HARTE WELKOM

Zie ook youtube/Weerter Naaimachine Museum.

Het Weerter Naaimachine Museum
"Singer en Zo"

is op 2 - 2 - 2002 om 2 uur geopend.

Mijn interesse in naaimachines begon in 1981
toen er op het Waterlooplein in Amsterdam
'n heel sierlijk naaimachientje te koop stond.
Het dateerde van 1869.

Hierna ben ik gaan zoeken op vlooiemarkten
en bij antiquairs in binnen- en buitenland.
Zodoende kreeg de collectie gestalte en werd
het idee geboren om na de renovatie van ons
huis, waar vroeger het kruidenierswinkeltje
"van de "Körver" was, de oorspronkelijke
zitkamer in te richten als museumkamer.

Mijn oudste machine is uit 1865.
Veel van de tafel- en trapnaaimachines hebben
vergulde versieringen en zelfs paarlemoer.
In 1865 kostte bv. een Singer naaimachine
€ 27,-. De paarlemoerinslag was € 4,50 extra!
Ter vergelijking vond ik twee advertenties
in enkele „ Maas- en Roerbodes" uit 1865.

*„ Aan de openbare lagere school van
Stramproy
wordt een hulponderwijzer gevraagd op een
jaarwedde van f 200,-".*

en

*„ Er wordt gevraagd tegen Paschen:
Eene bekwame meid,
goed kennende werken en met vee omgaan,
op een jaargeld van f 60,-".*

Eén van de schoenmakersnaaimachines is nauw
verbonden met de „Zusters van de Maasstraat".
Natuurlijk zijn er ook kindernaaimachientjes.

Verder zijn er o.a. naaikistjes, naaldenkokers
en heel veel andere accessoires te zien.
Ook voor de heren is het interessant.

Dréeke van Dijck

De eerste bruikbare naaimachine werd in 1830
vervaardigd door de Franse kleermaker Barthélémy
Thimmonier. Later verbeterde hij zijn uitvinding met
het "haaknaaldsysteem".

Een atelier voor militaire kleding in Parijs kocht 80
naaimachines maar woedende kleermakers, die bang
waren voor hun broodwinning, sloegen alles kapot en
staken alles in brand.

In 1848 verkocht Thimmonier zijn patent aan een
bedrijf uit Manchester.

De Amerikaan Merrit Singer kreeg in 1851 patent op
zijn naaimachine. Om de stof te verplaatsen had hij
een mechanisme ontworpen. Daarmee begon de
succesvolle opmars van de naaimachine.

Bij de eerste Singer naaimachine, het gepatenteerde
model No. 1 Standaard, waren de mechanische
onderdelen onbedekt. Het was een stiksteekmachine
gemaakt van gietijzer. Technisch gezien stond het op
een hoog peil.

De kist waar No.1 in verpakt was deed dienst als
naaitafel.

Hoewel het gebruikelijk was dat de uitvinder of een
ingenieur besliste over de vorm van het product,
werden er voor de toegepaste decoratie dikwijls
mannen of vrouwen met een artistieke achtergrond bij
gehaald.

Ook de naaisters en huisvrouwen ontdekten het gemak.
Een vaardige naaister werd geacht 50 steekjes in één
minuut te maken.

De eerste naaimachines maakten 300 steken per
minuut. Later kwam de trapnaaimachine.

In 1911 werd er bij de trapnaaimachine een
elektromotor ingebouwd om de trapper aan te drijven
en werd de tafel van kastjes voorzien voor het
opbergen van naaigerei.

Rond 1920 maakte een huishoudmachine al 1000 steken
per minuut.

In fabrieken geeft men nog steeds vanwege hun
grotere snelheid van ± 7000 steken per minuut, de
voorkeur aan Thimmoniers aanvankelijke kettingsteken.